

Ca o balenă eşuată în sahara singurătatea

Gerra Orivera

respirații ciobite de umbră

ai dreptate fără toiagul lui moise marea respiră agonic în mine
țărnul cunoașterii nu mai dă culoare odihnei
în absența punctelor cardinale zboruri acide topesc aripa
trimit zilnic telegrame fără adresă
brațele tale sunt fără contur scufundate în arterele cosmice
(chiar de vom face orgii cu supernove)
într-o lagună uitată de carne se transformă-n delfin țipătul inimii
face salturi spectaculoase înghite stele căzătoare
fachir doar pentru tine nimeni nu simte pericolul mortal
arde sărutul ce nu mai vine contracție inutilă a luminii sterile
cafeaua înecată în zațul de stele spovedește așteptări
prea fragile sau de granit în porțelanul zilei
șotronul pe respirații orfane e de nejucat
licoarea amăruie a vieții
dulce otravă ispitește corupe ucide și nemurește
ambrozie în doi leșie pentru oase risipite-n pustiuri totul împarte în doi
bucuria rotundă a unului perfect
juruită să nu strivesc gura luceafărului pot să vâslesc
mereu contra curentului

mareele trec prin cicatricile mele și eliberează corăbierii sortii

cu toiagul în mână aștept iubite
marea încuie singurătăți în palma stelară întinsă ție